

Kitől származik Jézus hatalma?

Sétált a templomban – ahogy szokott –, feltehetőleg tanítványai és a hívők körében. Odamentek hozzá az írástudók és a vének, mert látták, hogy hat a környezetére és nem tudták, honnan való ez a hatalom, hiszen nem tőlük tanulta. Tudnának róla. Akkor Jézus megpróbálta felnyitni a szemüket. Nem hagyhatta ki, hiszen ők voltak a nép tanítói. Rajtuk keresztül sokakra lehetett volna hatni, ha látóvá válnak. Mondjatok egy józan indokot (logoszt) – teszi hozzá a hivatalos verzióhoz a korábbi hiteles források alapján Gromon András –, feleljetek meg nekem, János keresztsége embertől van, vagy a mennyből? Ezt tudniuk kell, hiszen ők a vallási vezetők, a vének, az írástudók.

Nem tudjuk – válaszolták. És ez igaz volt. Istentől, vágta volna rá a jó tanuló. Az ügyeskedő ész – és a józan is –, hátha még sokan is vannak, mérlegel, számít, erősítgeti önmagát: hátha kiböki és akkor..., hátha megtudjuk a titkát és akkor..., hátha leleplezi magát és akkor..., ezért azt mondja: nem tudom. Az önmagát ismerő ész, amely lemondott saját korlátosnak ismert nézőpontjáról, csak széttárja a karját, felnéz az égre és ugyanazt mondja: nem tudom – és mégis, micsoda különbség.

Mit tehetek értük... – kérdezhetette Jézus ettől a látó önmagától, ettől a benne megszólaló logosztól?

És akkor azt mondja: Akkor az Én magam sem mondja meg nektek milyen hatalommal teszi ezeket. Én magam, aki van, aki a világ világossága, aki az élő kenyér, aki itt van bennetek, köztetek is és rajtatok fordul, megnyilvánul-e vagy sem. Hogy mondja el nekik? Vakok, pedig az igazság kulcsa náluk van, csak nem nyitnak ki vele semmilyen ajtót.

Mindig ez a kérdés: a hatás honnan van? És a másik, amit mindig összekeverünk az elsővel: kin keresztül nyilvánul meg – ki teszi a jót-rosszat? Nem látjuk önmagunkat és nem érzékeljük a hatást, csak az eredményt látjuk, és ez azt mutatja: én tettem a jót, a rosszat, bármit, vagyis én hatottam, nálam a hatalom. De megtehetem-e, hogy ne tanúskodjak róla, ha ott a helyzet a megszólalásra – ahogy Jézussal is történt. És mondta, amit hallott. El sem tudjuk képzelni, mennyi jó hatás árad, áradt ránk másokon keresztül, akik készek, készek voltak annak tiszta közvetítésére. Tiszta, ahogy egy kéz egy őszinte gesztust tesz, ahogy egy arc meglepődve elkomolyodik, vagy, ahogy egy csavarhúzó közvetíti a nyomást és a csavarást.

Farkas István, Budapest